

Segurament, el millor seria que no hagués d'existir cap tipus d'associació pensada exclusivament per a les dones, com també seria interessant que poguessin desaparèixer les regidories i les conselleries dedicades a la dona perquè això voldria dir que realment es viu en termes d'igualtat entre homes i dones, però malauradament la realitat encara no és aquesta, i encara fan falta moltes entitats com la que va fundar i presideix Roser Martínez a Terrassa, perquè la dona trobi fora de casa el suport que necessita. De fet, el Col·lectiu de Dones Ca n'Anglada neix l'any 1993 poc temps després que Terrassa fos pionera a tenir una regidoria de la dona: **"La mateixa regidora que hi havia aleshores va ser la qui em va demanar que fes alguna cosa al meu barri per ajudar totes aquelles dones que, amb la davallada de la indústria tèxtil, s'estaven quedant sense feina i amb força dificultats per tirar endavant. Hi havia moltes dones que ja tenien més de quaranta anys i la seva recol·locació es presentava difícil; per altra banda, eren dones que tota la vida havien treballat, i tancades a casa s'ho passaven molt malament."**

Va ser d'aquesta manera, doncs, que va néixer un centre que en aquests moments aplega més de cinc-centes associades: **"El primer que vam fer va ser organitzar tallers, cursos i xerrades perquè les dones tinguessin algun motiu per sortir de casa i, de mica en mica, vam anar essent conegudes al barri."** Ca n'Anglada és un barri de gairebé divuit mil habitants, la majoria dels quals són immigrants, primer de diversos indrets de l'Estat espanyol i ara de països molt més llunyans: **"La nostra filosofia va ser també des del començament donar a conèixer Catalunya a tota aquella gent que feia molt de temps que hi vivia però que no havia sortit del barri. Així, vam començar per mostrar a les dones del col·lectiu la ciutat de Terrassa i després hem organitzat un munt de sortides a diversos indrets de Catalunya."** També acullen de tant en tant associacions de dones d'altres poblacions que vénen a conèixer el barri i la ciutat: **"Moltes dones ens diuen que sempre havien pensat que a Terrassa només hi havia xemeneies, i descobreixen que tenim un conjunt romànic únic al món, perquè està format per tres esglésies en un mateix recinte, Sant Pere, Santa Maria i el baptisteri de Sant Miquel. Tampoc no saben la petjada que el Modernisme va deixar a la nostra ciutat, i ens encarreguem també de mostrar-los-la."**

Aquest col·lectiu, que disposa d'uns locals al centre cívic del barri, ha fet que els veïns de Ca n'Anglada es coneguin molt millor els uns als altres: **"Hem aconseguit un caliu de barri que no hi havia abans de la nostra associació i pensem que això és molt positiu. De fet, ara estem treballant per aconseguir que tots els immigrants marroquins i subsaharians que han arribat en els darrers anys també participin de les activitats que es fan."** De moment, malgrat les dificultats que comporta per la diferència de cultures i de llengües, la Roser Martínez i les seves companyes ja han procurat compartir alguns moments amb dones marroquines interessades a conèixer el que es fa al barri: **"Hem aconseguit algun intercanvi cultural, però les dones magribines i subsaharianes encara depenen molt del marit, i si el marit no vol que vinguin no les deixa sortir de casa, però intentem que ens coneguin i que vegin el que estem fent. Vam convidar-les a una**

exposició de puntes i treballs manuals i van quedar encantades i també vam fer una paella amb un col·lectiu de dones magribines." De moment, el proper pas és fer-los un curs sobre com s'han de moure per la ciutat, quins són els seus drets i també els seus deures, i que comencin a aprendre la llengua: **"Sovint el problema és que, com aquestes noies no coneixen la llengua, es fan acompanyar al metge o a on hagin d'anar pels seus fills; això implica un absentisme escolar que no creiem que sigui gens convenient."**

El Col·lectiu de Dones Ca n'Anglada és a vegades el primer lloc on acudeixen les dones que tenen algun problema laboral o familiar que no saben com solucionar: **"Nosaltres el que més fem és derivar-les cap als professionals que poden ajudar-les. Tenim unes pautes i sabem on hem d'adreçar una dona que pateix maltractaments o que s'ha quedat sense feina als quaranta-cinc anys."** A més, els tallers també són una bona solució per a algunes dones que pateixen perquè passen massa hores soles tancades en el seu domicili: **"Els tallers serveixen sovint perquè aquella dona es relaxi i trobi el seu espai, un lloc on pot xerrar amb les companyes i treure's angoixes i sofriments de sobre."** Gairebé són vint els tallers que es fan cada setmana a Ca n'Anglada, això sense comptar les xerrades i les sortides que es fan durant l'any: **"Intentem que les dones tinguin molta informació i es formin sobre coses que les afecten a elles i els seus fills, perquè pensem que només així podran sortir de determinades situacions en què es veuen immerses, sovint sense tenir prou recursos per superar-les. Així, insistim, per exemple, en la necessitat de denunciar els maltractaments per tal de posar-hi remei, perquè no solament existeixen els maltractaments físics a casa nostra, sinó també els psicològics, que no es noten tant però que també fan molt de mal. El que ja no ens agrada tant és que els mitjans de comunicació converteixin aquestes situacions en una mena de circ."**

A més de les sortides culturals que han fet a diversos indrets de Catalunya, el Col·lectiu de Dones Ca n'Anglada n'ha fet algunes altres per conèixer la realitat d'altres dones a diferents indrets del món: **"Vam fer un viatge a Sardenya i a Còrsega i també hem estat a Cuba, on vam veure les grans mancances que pateixen."** També ha participat en campanyes de recollida d'aliments i roba per a Ucraïna i treballa en altres iniciatives interessants. A més, forma part del Consell Municipal de la Dona de Terrassa i ha col·laborat en el projecte City_dona –que varen promoure quatre països europeus amb l'objectiu d'assolir la igualtat d'oportunitats–, i en el 'Protocol d'atenció a les dones víctimes de violència domèstica', **"per garantir l'atenció coordinada dels serveis sanitaris, jurídics i de protecció de l'Administració i els moviments associatius."**

Pel que fa a les celebracions, a Ca n'Anglada tenen molt clar que no se n'han de perdre ni una: **"Per Sant Jordi sempre organitzem una xerrada amb algun escriptor i regalem roses i llibres a tothom qui vingui a veure'ns, celebrem també el Nadal i totes les festes catalanes, perquè pensem que aquesta també és una altra manera d'integrar la gent al nostre país."** Tot i que des de l'any 1993 les coses hagin canviat molt, encara hi ha molt camí per recórrer per al col·lectiu de dones d'aquest barri.

“Hem aconseguit un caliu de barri que no hi havia abans de la nostra associació i pensem que això és molt positiu”

Junta

Roser Martínez Voltas, presidenta
 Rosa M. Vázquez Recasens, vicepresidenta
 M. Dolores Hernández Martín, secretària
 Cesca Conesa Vendrell, tesorera
 M. Teresa Lobel Hernández, tesorera
 Cándida Rodríguez Ruiz, vocal
 M. Teodosia Santos Pérez, vocal
 Montserrat Silla Aragonés, vocal

Junta Antiga

Rosa Barrull Rodríguez
 Ana Pérez Riera
 Natividad Milian Gamundi
 Isabel Lozano Malé
 M. Luz Miranda Reyes
 Ana Benítez Rubio
 Encarna Asuar Carrión
 Piedad Puga Pérez
 Dolores Urdà Carzola
 Pilar Carbó Salomó
 Pepita Brull Quimera
 Jerónima Gómez Marín
 Montserrat Arribas Alonso

Col·lectiu de Dones Ca n'Anglada - Terrassa (Vallès Occidental)